

כתובות ג

מאמר רבא בקשר לדברי שמואל: ולענין גיטין אינו כן.
אלמא קסבר רבא: אין אונס בגיטין.
הוכחה לדברי רבא ממקורות אחרים:

דחיית ההוכחה	הבאת מקור
דלמא לעולם אימא לך: חלה נמי אינו גט, והיא גופא קמ"ל, דאין גט לאחר מיתה	הרי זה גיטיך אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - אינו גט; מת - הוא דאינו גט, הא חלה - הרי זה גט
דלמא לאפוקי מדרבותינו, דתניא: ורבותינו התירוה להנשא שאלה : מאן רבותינו? תשובה : אמר רב יהודה אמר שמואל: בי דינא דשרו משחא, סברי לה כרבי יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו . למסקנה: יכול להיות שהמשנה באה להוציא מדעת חכמים ולהגיד שבמקרה של המשנה, אין גט לאחר מיתה - ואז אין לזה שום קשר למקרה של חלה (אונס)	המקור הקודם - כי אפשר ללמוד אין גט לאחר מיתה מתחילת אותה משנה הרי זה גיטיך אם מתי, הרי זה גיטיך מחולי זה, הרי זה גיטיך לאחר מיתה - לא אמר כלום!
דלמא מת דוקא, דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם	ואלא מסיפא: מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - הרי זה גט; מת, והוא הדין לחלה.
ודלמא אונסא דשכיח שאני, דכיון דאיבעי ליה לאתנויי ולא אתני, איהו דאפסיד אנפשיה	ממעשה שהיה (בתקופת האמוראים) דההוא דאמר להו אי לא אתינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא בסוף תלתין יומין ופסקיה מברא, אמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי, אמר שמואל: לאו שמיא מתיא
אלא רבא סברא דנפשיה קאמר: משום צנועות ומשום פרוצות משום צנועות , דאי אמרת לא להוי גט, זימנין דלא אניס וסברה דאניס, ומיעגנא ויתבה; ומשום פרוצות , דאי אמרת לא ליהוי גיטא, זימנין דאניס ואמרה לא אניס, ואזלא ומינסבא, ונמצא גט בטל ובניה ממזרים. קושי : ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא להוי גט, ומשום צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש לעלמא? תירוץ : אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקידושי מיניה קושי : תינח קדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר? תירוץ : שויוה רבנן לבעילתו בעילת זנות	

משנה מסכת גיטין פרק ז משנה ג

זה גטך אם מתי זה גטך אם מתי מחולי זה זה גיטיך לאחר מיתה לא אמר כלום

מהיום אם מתי מעכשיו אם מתי הרי זה גט

משנה ח הרי זה גטך אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו גט הרי זה גטך

מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש הרי זה גט:

גירסה אחרת לכל הסוגיה: איכא דאמרי, אמר רבא: וכן לענין גיטין. אלמא קסבר רבא: יש אונס בגיטין. כל ההוכחות שהיו קודם עכשיו יהיו קושיות. וכל דחייה להוכחה עכשיו יהי תירוץ לקושי.

צמצום למשנה: אמר רב שמואל בר יצחק: לא שנו אלא מתקנת עזרא ואילך, שאין בתי דינין קבועין אלא בשני ובחמישי, אבל קודם תקנת עזרא שבתי דינין קבועין בכל יום, אשה נשאת בכל יום.

קושי: קודם תקנת עזרא מאי דהוה הוה!

תירוץ: הכי קאמר: אי איכא בתי דינין דקבועין האידנא כקודם תקנת עזרא, אשה נשאת בכל יום.

קושי: הא בעינן שקדו!

תירוץ: דטריח ליה.